

ΤΩΡΑ ΛΕΣ ΠΩΣ ΣΟΥ ΑΝΗΚΑ, ΜΑ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΑ ΤΟ ΙΚΑ...

Σας έτυχε μήπως να πρέπει να απευθυνθείτε στο ΙΚΑ για αναρρωτική άδεια λόγω γρίπης; Αν όχι, είστε τυχεροί, τουλάχιστον γιατί δίχως να το ξέρετε, έχετε διασώσει τη διανοητική και ψυχική σας υγεία. Παρακάτω, παραθέτουμε μια μαρτυρία που καταδεικνύει την πρόσφατη εργατική πολιτική των «ηρώων με τις λευκές μπλούζες» κάθε φορά που οι εργάτες αιτούνται άδεια. Ευχαριστούμε πολύ τη συντρόφισσα Ε. που μπήκε στον κόπο να καταγράψει για το περιοδικό την άμεση εμπειρία της στο κρατικό σύστημα υγείας που χάνει άκρας υγείας.

Όταν δουλεύεις για χρόνια με συμβάσεις σε έργα ΕΣΠΑ, ξέρεις ότι δεν πρέπει να αρρωστήσεις, γιατί η αναρρωτική άδεια συνεπάγεται μισό μεροκάματο. Όπως ήξερες και μέχρι πρόσφατα, πως αν έκανες παιδί, καμία άδεια, πέραν του ΙΚΑ δεν είχες. Στους δύο μήνες, δε, μετά τη γέννα, σου ζητούσαν να γυρίσεις στη δουλειά -αν είχες καταφέρει, βεβαίως, με απανωτές καταγγελίες να μην βρεθείς εκτός ανανέωσης των συμβάσεων κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης.

Όταν ξεκίνησα να δουλεύω, το μόνο χαρτί που, βάσει νόμου, δέχονταν οι διευθύνσεις σε περίπτωση ασθένειας ήταν το «τρίπτυχο του ΙΚΑ» -καθώς μόνο οι αδιάφθοροι κρατικοί λειτουργοί ήταν αρμόδιοι να πιστοποιήσουν ότι δεν παριστάνεις την άρρωστη, προκειμένου να σου κόψουν το μισό μεροκάματο... Εκπαιδεύτηκα, λοιπόν, να αντιλαμβάνομαι τη γρίπη σαν κρατική τιμωρία που συνεπάγεται ολόημερη ταλαιπωρία με πυρετό, βροχή, πολύωρη αναμονή σε άθλιες αίθουσες, τσακωμούς για την ουρά ή την καρέκλα, κήρυγμα από παππούδες, κακές συμπεριφορές γιατρών και διοικητικών και, γενικά, μεθοδευμένη υποτίμηση. Για να λάβεις, εν τέλει, το πολυπόθητο τρίπτυχο της αναρρωτικής, μια αντιβίωση ό,τι και αν είχες, κι ένα ραντεβού για περαιτέρω εξετάσεις που δεν γράφονται στο ιδιωτικό ιατρείο του κρατικού λειτουργού, που ψαρεύει πελάτες.

Πλέον οι διευθύνσεις, δέχονται και γνωματεύσεις από ιδιώτες γιατρούς, αν θέλεις να τα σκάσεις, προκειμένου να σου κόψουν το μισό μεροκάματο. Σε περίπτωση, όμως, που μετράς και το δειρμό και επιμένεις να αξιοποιείς τον έμμεσο μισθό σου όταν σε βρίσκει το κακό, παραμένεις στη ζεστή αγκαλιά του ΙΚΑ (ΕΦΚΑ τώρα). Εμένα το κακό με βρήκε αρκετές φορές φέτος τον χειμώνα, με απανωτές βρογχίτιδες και ιώσεις.

Πήγα την πρώτη φορά, λοιπόν, στο ΙΚΑ (στην καρδιά μας θα είναι πάντα ΙΚΑ), μου έκαναν αρχικά τέστ κορονοϊού, βάσει πρωτοκόλλου. Δεν είχα. Περίμενα στην ουρά, έκανα εξετάσεις, περίμενα στην ουρά, έκανα ακτινογραφία, περίμενα στην ουρά, είχα βρογχίτιδα. Δεν μου το είπε η γιατρός, απλά μου έγραψε σιρόπια, αντιβιώσεις, κορτιζόνες. Τη ρωτάω: «Άδεια για τη δουλειά;», μου λέει: «Δεν χρειάζεται, με αυτά θα νιώσεις καλύτερα». Γίνομαι χειρότερα.

Ξαναρρωσταίνω δεύτερη φορά, πάω στο ΙΚΑ, μου κάνουν τεστ κορονοϊού, δεν έχω. Μπαίνω για εξέταση, μου λέει ο γιατρός:

-«Και γιατί ήρθες, εδώ;».

- «Γιατί ξύπνησα άρρωστη».

- «Σε αυτή την περίπτωση παίρνουμε ΝΤΕΠΟΝ, βάζουμε μάσκα και πάμε για δουλειά, κανονικά. Καλομάθατε με τον κορονοϊό! Πριν δεν είχε τέτοια. Όταν αρρωσταίναμε, βάζαμε μάσκα και πηγαίναμε για δουλειά».

-«Αντιθέτως», απαντάω, «πριν δεν υπήρχε καν η λογική της μάσκας, όταν αρρωσταίναμε μέναμε σπίτι, και μόνο τότε».

-«Δεν είσαι δικαιολογημένη να μην πας για δουλειά, εφόσον έχεις αρνητικό τεστ κορονοϊού».

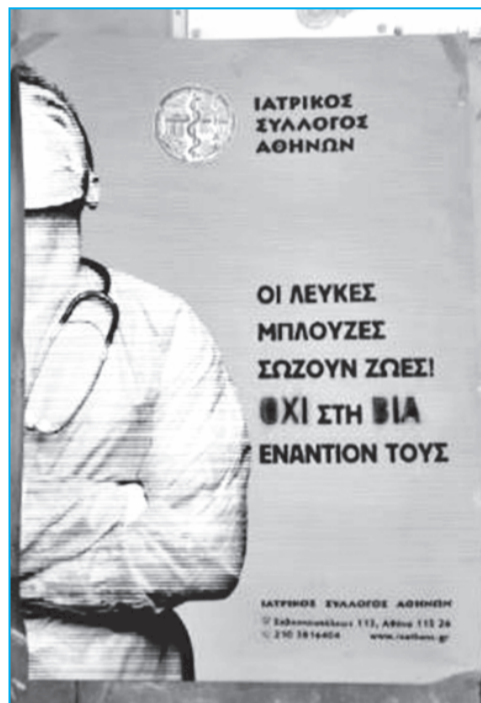
-«Δηλαδή, μόνο αν είχα κορονοϊό, θα ήμουν δικαιολογημένη;».

-«Ιατρικά, ναι».

-«Μα ξύπνησα άρρωστη! Αισθάνομαι χάλια. Δεν μπορώ να πάω για δουλειά».

-«Αυτό είναι υποκειμενικό!».

Την τελευταία φορά που ξαναρρώστησα, πήγα στο ΙΚΑ με πολύ έντονο βήχα, σε βαθμό άπνοιας. Έφτασα στα επείγοντα που είναι εικοσιτετράωρα, στις 6:30 το πρωί. Όμως, βάσει διαδικασίας, πρώτα έπρεπε να περάσω από το τμήμα κο-

Φωτογραφία που τραβήχτηκε ή στο ΙΚΑ Αττικής ή στο ΙΚΑ Αλεξάνδρας ή στο ΙΚΑ Ακαδημίας.

ρονοϊού για το καθιερωμένο τεστ, το οποίο άνοιγε στις 8. Οπότε, τι 24ωρα; Μετά από μιάμιση ώρα στο κρύο, δεν είχα κορονοϊό. Ο συγκεκριμένος γιατρός ήταν πολύ φροντιστικός... Κάθησε δίπλα μου και με πατρικό ενδιαφέρον με ρώτησε: «Τι έχεις και αρρωσταίνεις συνέχεια, εσύ; Είδα στον φάκελό σου ότι έχεις έρθει πολλές φορές. Ξέρεις, τώρα όλα φαίνονται στην

άυλη συνταγογράφηση... Μήπως έχεις άγχος; Μήπως είναι ψυχολογικό;». «Ο πρησμένος λαιμός, η αφωνία και ο βήχας;» ρώτησα, χωρίς φωνή... Με έβαλε σε μάσκα κορτιζόνης και με έστειλε για ακτινογραφίες. «Ευχαρίστητα νέα! Τα πνευμόνια σου είναι καθαρά!». Εν ολίγοις και αφού, προφανώς, δεν είχα πνευμονία, με έστειλε κι αυτός για δουλειά για να καταλήξω με 39 πυρετό, χωρίς αναρρωτική άδεια, να εξαπολύω -άφωνες- κατάρες, στα κενά του βήχα.

Είναι σαφές ότι δεν πρόκειται για περιπτώσεις ιδιότροπων γιατρών, αλλά για μια κεντρική κρατική γραμμή που λέει: «Στέλνετε την πλέμπα για δουλειά, που μου θέλει και ανάρρωση!». Γυρνώντας τόσα χρόνια από ΙΚΑ σε ΙΚΑ δεν ξέρω αν είδα «υποστελέχωση»... Το σίγουρο είναι ότι είδα καλά οργανωμένη σωματική και ψυχική ταλαιπωρία, απαξιοτικές συμπεριφορές και ταξική υπεροψία ως κομμάτι μιας ευρύτερης κρατικής πολιτικής υποτίμησης της εργασίας. Ακόμα αναρωτιέμαι ποιοι ήταν αυτοί που χειροκρότησαν τους «ήρωες με τις άσπρες μπλούζες», κατά τη black mirror περίοδο, που αυτοπαρουσιάζονται σαν σφήνα, χωρίς παρελθόν και μέλλον να έχει χωθεί στο συνεχές των τελευταίων ετών. Σίγουρα κάποιοι που δεν πήγαιναν -προ σφήνας- ούτε συνέχισαν να πηγαίνουν στο ΙΚΑ. Γιατί εκεί δεν έχει «ανθρώπους, που νοιάζονται για τη ζωή σου, με αυταπάρηση». Έχει μόνο στελέχη ενός κρατικού μηχανισμού, προορισμένου να ελέγχει και να πειθαρχεί. Όσες, λόγω ταξικής θέσης, πηγαίνουμε στο ΙΚΑ το ξέρουμε. Και οι γιατροί του ΙΚΑ το ξέρουν. Γι' αυτό και είδαμε να εμφανίζεται σε όλες τις κρατικές δομές υγείας μια αφίσα, που αποκαλύπτει ότι, στην πραγματικότητα, μέσα σε αυτούς τους χώρους οργανωμένης υποτίμησης δεν επικρατεί το χειροκρότημα για τις λευκές μπλούζες, αλλά η οργή! Η οποία, μάλλον, δεν καταπίνεται πάντα...